

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D. v právní věci žalobkyně **T. P. A. B.**, státní příslušnost Vietnamská socialistická republika, zastoupené Mgr. Markem Sedlákem, advokátem se sídlem v Brně, Příkop 8, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra České republiky**, se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, ve věci ochrany proti nečinnosti správního orgánu,

t a k t o :

- I. Žalovaný je **p o v i n e n** vydat rozhodnutí ve věci správního řízení o žádosti žalobkyně o povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky ze dne 25. 11. 2015, a to ve lhůtě 30-ti dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- II. Žalovaný je **p o v i n e n** zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení částku 10.228 Kč ve lhůtě 30-ti dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám Mgr. Marka Sedláka, advokáta se sídlem v Brně, Příkop 8.

Odůvodnění:

Žalobou doručenou krajskému soudu 29.8.2017 se žalobkyně domáhala, aby soud zavázal žalovaného vydat rozhodnutí ve věci správního řízení o žádosti žalobkyně o povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky (dále jen ČR), kterou podala dne 25.11.2015.

Žalovaný ve svém vyjádření ze dne 2.10.2017 uvedl, že dne 7.9.2017 vydala Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců jako nadřízený správní orgán opatření proti nečinnosti, v němž žalovanému přikázala, aby vydal rozhodnutí ve věci žádosti žalobkyně ve lhůtě 30 dnů ode dne doručení tohoto opatření.

K dotazu soudu ze dne 18.10.2017 žalovaný sdělil, že ve věci žalobkyně nebylo ke dni 21.10.2017 vydáno meritorní rozhodnutí.

Podle ust. § 79 odst. 1 věty první zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen s. ř. s.), ten, kdo bezvýsledně vyčerpá prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení.

Podle ust. 169 odst. 1 písm. c) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, v platném znění (dále jen zákon o pobytu cizinců), pokud nelze rozhodnutí o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny na území vydat bezodkladně, rozhodnutí se vydá ve lhůtě 270 dnů ode dne podání žádosti.

Shodným tvrzením účastníků řízení má krajský soud za prokázané, že žalobkyně podala žádost o dlouhodobý pobyt na území ČR za účelem společného soužití rodiny dne 25.11.2015. Jelikož o její žádosti nebylo rozhodnuto ve lhůtě 270 dnů od podání, podala žalobkyně dne 27.7.2017 žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti ve smyslu ust. § 80 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, v platném znění (dále jen správní řád).

Dne 29.8.2017 pak podala žalobkyně žalobu na ochranu proti nečinnosti správního orgánu. Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu (dále jen NSS) ve svém rozhodnutí ze dne 25.5.2016 č.j. 5 As 9/2015-59 mj. vyslovil, že*ten, kdo před podáním žaloby (v případě řízení vedeného podle správního řádu) podal žádost po uplatnění opatření proti nečinnosti a zároveň jeho žádosti nebylo vyhověno (tj. nadřízený správní orgán vydal usnesení o nevyhovění žádosti podle § 80 odst. 6 věty druhé správního řádu, popř. ve 30denní lhůtě o žádosti nerozhodl), vyčerpá tento prostředek bezvýsledně.*“ Na základě uvedeného krajský soud dospěl k závěru, že v posuzované věci žalobkyně splnila podmínku bezvýsledného čerpání opravných prostředků, neboť nadřízený správní orgán o její žádosti o uplatnění opatření proti nečinnosti nerozhodl ve 30denní lhůtě od jejího podání.

Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců vydala dne 7.9.2017 opatření proti nečinnosti ve věci žalobkyně. Přijme-li nadřízený správní orgán opatření proti nečinnosti, je tím presumován fakt, že správní orgán byl nečinný. Správní soud již není oprávněn tento závěr přehodnocovat (srov. přiměřeně rozsudek NSS ze dne 10.12.2012 č.j. 2 Ans 14/2012-41).

Po vydání shora označeného opatření nadřízeného orgánu proti nečinnosti žalovaný od září 2017 činil úkony v řízení, avšak rozhodnutí ke dni 21.10.2017 nevydal.

Podle ust. § 81 odst. 1 s. ř. s. soud rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí. Na základě uvedeného ustanovení s. ř. s. soud zkoumá, a to k okamžiku jeho rozhodnutí, zda je dána, resp. zda trvá nečinnost správního orgánu ve smyslu ust. § 79 odst. 1 s. ř. s. Otázka nečinnosti je zde otázkou meritorního posouzení důvodnosti žaloby. Soud je povinen zjistit, zda správní orgán po podání žaloby na ochranu proti nečinnosti správního orgánu nevydal rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. Nečinnost správního orgánu totiž musí být dána jak k okamžiku podání žaloby, tak i ke dni rozhodnutí soudu (srov. přiměřeně rozsudek NSS ze dne 15.3.2010 č.j. 8 Ans 1/2009-72 publikovaný ve Sb. NSS pod č. 2258/2011). Jestliže ke dni rozhodnutí soudu ve věci samé příslušný správní orgán I. stupně nerozhodl, žaloba na ochranu proti nečinnosti je důvodná.

Na základě shora uvedené argumentace krajský soud žalovanému uložil v souladu s ust. § 81 odst. 2 s. ř. s. povinnost vydat rozhodnutí ve věci správního řízení o žádosti žalobkyně o povolení k dlouhodobému pobytu na území ČR ze dne 25.11.2015, a to ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku. Ve věci bylo rozhodnuto bez jednání v souladu s ust. § 51 odst. 1 s. ř. s.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto v souladu s ust. § 60 odst. 1 s. ř. s., když žalobkyně byla v řízení úspěšná a vzniklo jí tak vůči žalovanému právo na náhradu nákladů řízení. Náklady žalobkyně tvoří; odměna advokáta, a to za dva úkony právní služby po 3.100 Kč bez DPH a 2x režijní paušál po 300 Kč (§ 6 odst. 1, § 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a) a d) a § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, v platném znění). Náklady právního zastoupení, které činí 6.800 Kč, byly zvýšeny v souladu s ust. § 35 odst. 8 s.ř.s. o částku odpovídající dani, kterou je advokát povinen zaplatit podle zvláštního právního předpisu, tj. na 8.228 Kč. Náklady žalobkyně tvoří též zaplacený soudní poplatek ve výši 2.000 Kč. Celkem tedy náklady tvoří částku 10.228 Kč.

Soud proto uložil žalovanému zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení tuto částku, a to dle § 64 s. ř. s. ve spojení s § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších změn a doplnění (dále jen „o. s. ř.“) k rukám advokáta, který žalobkyni v řízení zastupoval. Vzhledem k odlišné úpravě s. ř. s. a o. s. ř., týkající se nabytí právní moci rozhodnutí (srov. § 54 odst. 5 s. ř. s., § 159, § 160 odst. 1 o. s. ř.), uložil soud žalovanému povinnost zaplatit náhradu nákladů řízení ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá toto vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

V Ostravě dne 25. října 2017

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu